

Եղիշե Չարեանց

Մարիոնետկա

Կամաց, կամաց, կամաց, կամաց,
Ոտքերն հողին, հողին, հողին`
Եկավ-գնաց, եկավ-գնաց,
Գունատ, դեղին, գունատ, դեղին:

Ձեռքը շարժեց — մեկ վեր, մեկ վար,
Ոտքը խփեց — մեռն՛լ, մեռն՛լ,—
Առաջ եկավ դժվա՛ր, դժվա՛ր,
Ձեռքը շարժեց մեկ վար, մեկ վեր:

Ահա՛, ահա՛, — թեքվե՛ց, թեքվե՛ց,
Կրնկնի՛, կրնկնի՛ . . . բայց չէ՛, նայի՛,
Շուրթը շրթից դանդաղ ջոկվեց,
Մնաց մի պահ` աչքը մահի:

Ու սո՛ւր ճչաց` կարծես բռնի
Աչքերն, անշարժ, հեռուն գամած.—
Այդպես հոգի՛ս պիտի մեռնի —
Կամա՛ց, կամա՛ց, կամա՛ց, կամա՛ց . . .